

hogy ne jöhessek ki, hogy ne szabadulhassak ki, hogy ne bírjak betelni,
hogy ne bírj betelni. Hajolj fölém és megcsókollak,
becsukjuk szemünk és ránk terül a nyugalom,
mint egy végtelen mező, alkonyatkor,
a szélben, ami átfúj tincseid közt,
ahol nincs se szomorúság, se bármi más.

ANDRÉ FERENC fordításai

